

[Kirsten Lee]

et velfungerende sundhedsvæsen, og befolkningen kan have tillid til vores sundhedsvæsen i alle led. Hovedårsagen er naturligvis, at vi har et veluddannet, engageret og samvittighedsfuldt personale, som inden for de seneste år har kunnet fremvise ganske storslåede behandlingsresultater og vel også derved har været i stand til at skabe en forventning i befolkningen om, at alt faktisk går godt, når man i øvrigt udsætter sig for disse forskellige behandlingsmetoder og -teknikker.

Sundhedsvæsenet reklamerer jo ikke lige frem med, at det indimellem går gruelig galt, men det gør det på trods af al mulig udvist omhu og med fuld udnyttelse af eksisterende viden. Der er mange behandlinger i sundhedsvæsenet, der beror på skøn og ikke på objektive kriterier, og patienter er jo ikke maskiner, som opfører sig forudsigeligt, de er tværtimod og heldigvis mennesker af kød og blod, som følger individuelle og ikke altid forudsigelige biologiske love.

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at når der foreligger indlysende lægelige fejl eller fejl, der er begået af andet personale i sundhedssektoren, er den person, der har begået fejlen, personligt ansvarlig og patienten erstatningsberettiget. Det er ikke arbejdsgiveren, der er ansvarlig.

Det er med rette fremhævet, at det kan være vanskeligt for patienter at bevise fejl, men det er blevet lettere, og det bør blive lettere endnu. Siden dette forslag sidst var til behandling, er der jo sket det, at Patientklagenævnet er kommet godt i gang, og det er ikke besværligt at klage til Patientklagenævnet. Såfremt Patientklagenævnet ved sine undersøgelser konkluderer, at der er begået en lægelig fejl, må man forvente, at patienten får fri proces ved domstolene, og jeg har svært ved at forestille mig, at der ikke også bliver tilkendt en erstatning.

På radikalt initiativ er der også, efter at dette forslag sidst var til behandling, nedsat et udvalg til modernisering af Retslægerådet, og vi håber, at udvalget snart barsler. Det er vores intention, at modernisering af Retslægerådet også skal være med til at gøre det lettere for patienter at få behandlet sager om lægelige fejl.

Da vi vedtog loven om produktansvar, var det en klar forudsætning, at lægemiddelskader kun blev undtaget, fordi medicinalindustrien og forsikringsbranchen var ved at komme til

enighed om en frivillig ordning. Det er jo efterhånden ved at være længe siden, og kommer der ikke snart en afklaring, er vi parat til at etablere en lægemiddelforsikringsordning ved lov.

I Det Radikale Venstre er vi ikke af den opfattelse, at hændelige uheld umiddelbart skal berettige til erstatning. Den slags sker, og der kan fremføres masser af eksempler. Det væsentlige er, at patienterne informeres om, at hændelige uheld kan ske, selv under opbydelse af al mulig omhu. Derved har patienten mulighed for at fravælge en tilbudt behandling. Det enkelte menneske bliver aktivt inddraget også i ansvaret for eget helbred.

Det er vores opfattelse, at tilliden til sundhedsvæsenet ville lide et alvorligt knæk, såfremt man uden videre kunne få erstatning for alverdens hændelige uheld. Det er altså primært af holdningsmæssige årsager, at vi ikke støtter lovforslaget. Men flere har jo været inde på økonomien, og selv om hverken SF eller Socialdemokratiet har indgået finanslovforlig, er vi altså nogle, der mener, at man alligevel godt kan være økonomisk ansvarlig; og når man ikke er det, så går vi ikke i realitetsforhandlinger.

I USA har man udgifter til sundhedsvæsenet, der er af samme størrelse som udgifterne til militæret. En af årsagerne er, at lægerne har tårnhøje honorarer, og en af årsagerne til de tårnhøje honorarer er, at forsikringspræmierne er uhyrligt store. Og det er de selvfølgelig, fordi man i USA har et massivt antal klager med krav om erstatning.

Som et kuriosum – da flere har været inde på kuriosa – kan jeg nævne, at jeg personlig har kendskab til adskillige amerikanske læger, der efter deres amerikanske lægelige embedseksamen efterfølgende har taget en juridisk embedseksamen for at leve af at føre klagesager. Så er man godt rustet.

Det, der er sket i USA, er, at tilliden mellem læge og patient er gået fløjten. Vi mener ikke, at det er ønskværdige tilstande. Her i landet har vi netop på grund af det meget lille antal klager og på grund af den omhu, der udvises fra systemets side, utrolig billige ansvarsforsikringer. Personlig betaler jeg en god 100 kr.-seddel om året for en ansvarsforsikring.

Det er ikke fornuftigt at fordyre sundhedsvæsenet ved at putte penge i forsikringspræmier. Vi skal snarere koncentrere os om at gøre det bedre for patienterne.